

ครูสอนตัวเอง

๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ลูกณร พบบวชเป็นพระแล้ว อย่าลืมเป็นครู เราต้องเป็นครู เพราะคำว่า “ครู” คำนี้เป็นคำที่ยิ่งใหญ่ ไม่มีใครหนีพ้นคำว่า “ครู” เป็นครูสอนตัวเราเอง เราต้องเป็นทั้งครูทั้งนักเรียนภายในตัว

ต้องหัดเป็นครูฝึกหัด หัดสอนตัวเราเอง ให้ละชั่ว ทำดี ทำใจให้ใส ๆ แค่นี้ ไม่ต้องทำอะไรที่นอกเหนือจากนี้ อะไรที่เป็นความชั่วเราก็ไม่ทำ อะไรเป็นความดีเราก็ทำ อะไรที่เป็นทางมาแห่งความบริสุทธิ์กาย วาจา ใจ ก็เร่งทำความเพียรกันไป

เราหนีคำว่า “ครู” ไม่พ้น แม้อยู่คนเดียว ก็ต้องสอนตัวเอง พอเราสอนตัวเองได้แล้ว เราค่อยไปสอนคนอื่นเขาก็เป็นครูอีก เพราะฉะนั้น ครูนี้สำคัญมาก

วิตามินของการเป็นพระ

๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เมื่อบวชเป็นพระแล้ว ต้องให้เข้าถึงวิตามินของการเป็นพระ จะเข้าถึงวิตามินของการเป็นพระ ก็ต้องบำเพ็ญสมณธรรม แล้วจะรู้ว่า เป็นพระนี่สนุกจริง ๆ มีความสุขและเบิกบาน ที่เรียกว่า ใคร ๆ ในโลกยากที่จะได้อย่างพระ เพราะว่ามีโอกาสฝึกใจหยุดนิ่ง ได้ศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า วันหนึ่ง ๆ จะมีแต่เรื่องบุญกุศล หลังไหลพรั่งพามาในตัว

เทศสมณะ...เทศบริสุทธิ์

๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

บุญเป็นบ่อเกิดแห่งความสุขและความสำเร็จในชีวิต เราก็จำเป็นจะต้องสั่งสมบุญ แล้วเทศไหนที่จะสั่งสมบุญได้มาก เมื่อมีเวลาจำกัดในโลกมนุษย์ ก็ต้องเทศสมณะ เทศบริสุทธิ์ ที่เป็นเนื่อนานุญ เป็นอายุพระพุทธานุสาสนา ที่จะสั่งสมบุญได้ดีที่สุด

ภาษาประจักษ์...ความรู้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประจักษ์

๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พอมาบวชเป็นพระแล้ว สิ่งที่จะต้องทำ คือ ศึกษาเล่าเรียนปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา วิชาธรรมกายและภาษาต่างประเทศ เพื่อเตรียมตัวที่จะไปถ่ายทอดคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้กับชาวโลก

เราก็จะต้องเรียนตรงนี้ด้วย เพราะฉะนั้น ให้จำง่าย ๆ ว่า ถ้าบวชแล้วต้องเรียน ปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ เทศนา วิชาธรรมกาย และภาษาต่างประเทศ เพื่อเราจะได้พูดให้รู้ภาษาของทุกชาติ ให้ภาษานั้นเป็นประจักษ์น้ำ ความรู้ของ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประจักษ์ประจักษ์ แหวกว่ายเข้าไปสู่ดวงใจของเพื่อนมนุษย์ที่ถูกบดบังด้วยภาษา ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม และประเพณีต่าง ๆ

การเตรียมตัวที่จะทำอย่างนี้ได้ ต้องเตรียมตัวกันตั้งแต่ยังเป็นสามเณรทีเดียว

เหมือนอยู่ในสวนสวรรค์

๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

ลูกเณรอาจจะไม่รู้ตัวเองว่า เราเป็นผู้มีบุญอย่างมหาศาล ได้สั่งสมแต่บุญทุกวัน ๆ ได้ถือศีลตั้ง ๑๐ ข้อ แล้วก็ บำเพ็ญสมณธรรม ได้ล้มรสติตามีนของนักบวช ของการเป็นพระน้อยเณรน้อย ด้วยการบำเพ็ญสมณธรรม ได้สั่งสมบุญ จากกิจวัตรกิจกรรม ได้สั่งสมปัญญาบารมี จากการศึกษาเล่าเรียน ทั้งนักธรรม บาลี แล้วอยู่ใกล้บัณฑิตนักปราชญ์ เป็นชีวิตที่ชื่นใจทีเดียว เหมือนอยู่ในสวนสวรรค์ที่สวยงาม

ถึงแม้ว่าจะเป็นเด็กภายนอก แต่ภายในก็เป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้ที่ยิ่งใหญ่ ที่แม้แต่พระอนาคามีซึ่งเป็นคุณุศลยังต้อง ยกมือไหว้ แม้เทวดาเห็น เทวดาก็ไหว้

ชีวิตที่ไม่ต้องเจียรไน

๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

การได้บวชมาเป็นสามเณร เราอาจจะมีชีวิตที่แตกต่างจากเด็กชาวโลกบ้าง แต่เป็นความแตกต่างที่สูงส่ง ทางโลกของเขาไม่เห็นมีอะไร เกิดมาก็สนุกสนาน วนเวียนกับสิ่งที่ไร้สาระ ที่ไม่มีวันสิ้นสุด ไม่มีจุดจบ มีสิ่งใหม่ ๆ มาให้ เพลิดเพลิน แต่สิ่งที่เพลิดเพลินล้วนแต่มีวิบากทั้งสิ้น เพราะวากฎแห่งกรรม เขาบังคับเอาไว้หมด

แต่ชีวิตสามเณร ใจ ! น่าชื่นใจ เพราะชีวิตนี้สะอาด เกลี้ยงเกลา งามตั้งแต่เกิด เหมือนทองคำที่ไม่ต้อง เจียรไนเลย พอเกิดมาก็ผ่องเลย

ไม่เป็นพระใบลานเปล่า

๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เมื่อมาบวชเป็นภิกษุสามเณรแล้ว อาชีพหลักคือตรงนี้ พอเรียนจบเปรียญธรรมประโยค ๙ แล้ว ก็ต้องเรียนต่อ ประโยค ๑๐ นี่เป็นเรื่องสำคัญทีเดียว เพื่อที่ว่า เราจะได้ นำปริยัติที่เรียนมาแล้ว นำมาปฏิบัติให้เข้าถึงซึ่งคำสอนของพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างแท้จริง เราจะไม่เป็นเพียงแค่พระใบลานเปล่า